

Motion till riksdagen 2005/06:Ju277

av **Stefan Hagfeldt (m)**

Hjälp till brottsoffer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en stärkt ställning för brottsoffer.

Motivering

Varje dag rapporteras många brott mot kvinnor i Östergötland. De vanligaste brotten är misshandel, sexualbrott, olaga hot och ofredande.

Till detta kommer alla brott som inte rapporteras till polisen. Följden av hotbilden har blivit att mer än varannan kvinna är rädd för att gå ut själv när det är mörkt. En undersökning visar att sex av tio kvinnor i Östergötland undviker att gå ut ensamma på kvällar och nätter för att de är rädda. Detta är fruktansvärt, eftersom det är en mänsklig rättighet att få vara ute.

För att öka tryggheten vill vi moderater ha betydligt fler poliser. Enbart detta löser givetvis bara en del av problemen. Skall tryggheten på gator och torg återskapas måste alla goda krafter hjälpa till. Familjerna måste stärkas och skolorna måste lyckas med uppgiften att ge alla barn en bra start i livet. Det är oftast de som hamnar utanför gemenskapen som utför brott. Mobbingen på skolorna måste på alla sätt bekämpas och hjälper inget annat skall det självklart vara möjligt att flytta på den elev som utfört mobbningen. I dag är det oftast brottsoffret som får flytta på sig.

Vissa förbättringar har gjorts under senare år vad gäller stödet till brottsoffer. Det är ändå ingen tvekan om att de som drabbas av brott alltför ofta lämnas utan hjälp och stöd. Redan de som drabbas av lägenhets- eller villainbrott kan fara väldigt illa. De känner sig med all rätt kränkta, och ofta förstörs eller försvinner oersättliga minnessaker. Det är inte ovanligt att de som drabbats av inbrott ibland inte orkar bo kvar, utan måste flytta. Många bär också med sig minnet av inbrottet hela sitt liv. Ännu värre är det naturligtvis för dem som drabbas av våld och som utsätts för hot och förföljelse. När det gäller stöd till brottsoffer så innefattar den delen många olika bitar. Det gäller bl.a. stöd i olika former åt brottsoffer, skydd för utsatta kvinnor, besöksförbud, samver-

Fel! Okänt namn på

kan mellan myndigheter i kampen mot våldsbrott och utbildning för myndighetspersonal som kommer i kontakt med brottsoffer.

FN har också i en deklaration om brottsoffer fastslagit grundläggande principer. Dessa avser rätten till ersättning från gärningsmannen, rätten till ersättning från staten, rätten till erforderlig materiell, medicinsk, psykologisk och social hjälp samt rätten till den egna processen. I deklarationen understryks vidare att brottsoffer skall behandlas med medkänsla och respekt samt skyddas av rättsordningen. Ett brottsoffer bör snabbt och enkelt kunna få gottgörelse. Brottsoffer skall få information om sina rättigheter och få det stöd de behöver under rättsprocessen.

Frågan är om vi i Sverige lever upp till denna deklaration från år 1985. Vi är duktiga på att utreda olika åtgärder till skydd för brottsoffer, men det dröjer betydligt längre att komma till handling.

En prioriterad fråga måste vara att förstärka skyddet för utsatta kvinnor. Det är oacceptabelt att påföljden för misshandel mot en närstående kvinna stannar vid villkorlig dom med samhällstjänst. Det rör sig i dessa fall om allvarliga brott som regelmässigt bör rendera ett fängelsestraff. Det är inte ovanligt att personer som avtjänar fängelsestraff för övergrepp på t.ex. maka eller sambo i samband med permission gör sig skyldiga till nya brott mot samma målsägande. För att ge dessa brottsoffer en rimlig chans att själva vidta de åtgärder som de finner nödvändiga och lämpliga för att skydda sig mot nya övergrepp anser jag att det skall införas en undantagslös skyldighet att informera brottsoffret om den dömdes permissioner. I samband därmed bör också frågor om säkerhet och skydd diskuteras. Det är mycket viktigt att hotade kvinnor får tillgång till det skydd som behövs. Det är polisens uppgift att ge skydd åt hotade och förföljda personer. De trygghetspaket som polisen tillhandahåller består för närvarande av en väska som bl.a. innehåller telefoner och larmanordningar.

Resurserna med stödpersoner för brottsoffer måste utökas. Det bör också införas strängare kriterier för frigivning av våldsbrottslingar. Detta är bara några åtgärder som snabbt bör genomföras. Jag är övertygad om att förstärkelsen för att brottsoffer far illa och behöver ett utökat stöd och skydd av samhället har ett stort stöd hos allmänheten. Frågan återkommer ständigt: Hur många brottsoffer skall ytterligare fara illa innan de får stöd och en utökad hjälp av samhället?

Stockholm den 22 september 2005

Stefan Hagfeldt (m)